

[Energiministeren]

Endelig skal jeg svare fru Lone Dybkjær specielt på spørgsmålet om variable olieafgifter. Den sidste bemærkning i min besvarelse var, at vi ikke har liggende et udarbejdet system, hvor det går op og ned, altså med en vis indbygget automatik. Jeg tror, det er meget, meget vanskeligt at lave, også fordi det giver olieselskaber en mulighed for at anticipere udviklingen og dermed sløre muligheden for en priskontrol. Det er en af grundene.

Jeg tror som fru Lone Dybkjær, at man med udgangspunkt i den principielle holdning med hensyn til, hvad det kan betyde energipolitisk, at man svækker eller ikke svækker den almindelige udvikling, i praksis i de givne situationer må se, hvad man på det principielle grundlag bør gøre. Det er såmænd alt, hvad der ligger i tankegangen.

Maisted (FP):

Jeg siger tak for den positive modtagelse, denne debat har fået af alle minus socialdemokratiet. Det var virkelig morsomt at høre, at hr. Løvig Simonsen syntes, det var en overflødig debat, hvorefter samtlige folketingets øvrige partier udtalte, at de syntes, det var glimrende, at vi havde fået denne debat. Der var især én ting her til sidst, der virkelig var et skoleeksempel på, hvordan den energiminister kan udtale sig, så der ikke er en djævel, der forstår, hvad han mener. Han siger variable olieafgifter, og når fru Lone Dybkjær siger, det er en dårlig idé, begynder han at komme med en eller anden sort snak. Det, ministeren mener, er forhåbentlig, hvis jeg ellers har forstået det, der er blevet sagt tidligere, at han agter at lave en fast pris på olie, og at afgiften stiger, hvis olieprisen falder på verdensmarkedet, sådan at der bliver fastholdt den samme pris på olien, og når prisen stiger på olie, har han tænkt sig at sænke afgiften, sådan at han stadig væk fastholder den samme pris på olien. Det var i hvert tilfælde sådan, jeg havde forstået det med en variabel olieafgift.

Men det, der skiller folketingets partier, er jo helt oplagt, at socialisterne ingen tillid har til den danske befolkning. Det osrer jo af mistillid her, der skal styringsmidler til, den skal styres på alle leder og kanter, fordi den mindst sandsynligt ikke reagerer fornuftigt. Jo, selvfølgelig reagerer den danske befolkning da for-

nuftigt. Når priserne på energien stiger, prøver folk på at isolere og bespare sig ud af disse vanskeligheder. Og når så energiministeren og socialdemokratiet yderligere har tænkt sig at give dem tilskud af forskellig art, modtager de selvfølgelig disse tilskud og udnytter dem. Det er der ikke noget nyt i, det er gode markedsmekanismer, der her fungerer.

Når vi taler om, at vi har lavet nogle særlige besparelser, må man også huske på, at Danmark har særlige klimatiske forhold i forhold til andre lande – vi bruger endog den største del af vores energi på varmekorbrug – og derfor har vi altså kunnet lave større besparelser på energiområdet end mange andre; f.eks. fordi de har billige elpriser i Sverige og Norge, har der ikke været det incitament for befolkningen til at lave så store besparelser.

Men hvad der også nok er vigtigt at fremhæve her, er, som det er fremgået af debatten, at regeringen står temmelig alene med disse afgifter, i hvert fald de variable, og det betyder, at ministeren, uanset hvad han kan få regeringen med til, ikke har flertal for disse tanker. Selv SF vil jo ikke stemme for en fuld afgift, tværtimod vil de lade fald i oliepriserne komme forbrugerne til gode, og det gør de selvfølgelig ud fra den fornuftige betragtning, at reallønnen trænger til at blive styrket, efter at den socialdemokratiske regering har undergravet befolkningens realløn og har skabt arbejdsløshed og med forøgede afgifter selvfølgelig vil forstærke denne arbejdsløshed.

Vi kan stemme for det konservative folkepartis forslag om motiveret dagsorden, og vi er også positivt indstillet over for de tanker, hr. Lennart Larson er kommet med. Skulle det komme så vidt, at de udmønter sig i et dagsordensforslag, vil vi også stemme for det.

Løvig Simonsen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Maisted, at grunden til, at vi fik så god en debat, jo ikke behøvede at være forespørgselsens indhold, og det viste sig jo faktisk også, at selve forespørgselsdebatten kom til at beskæftige sig med mange andre ting. Den er næsten blevet en bred energipolitisk debat, hvor hver kom med de synspunkter, man har som kæpheste, og som man også tidligere har givet udtryk